

Oci, temps
lliure, vida
& cultura

Les
dones ens
trobem
cada dia
amb molta
càrrega
mental.
S'espera
que ho
tinguem
tot al cap

Marta Pontnou
en una entrevista a 'El
món de la tele'

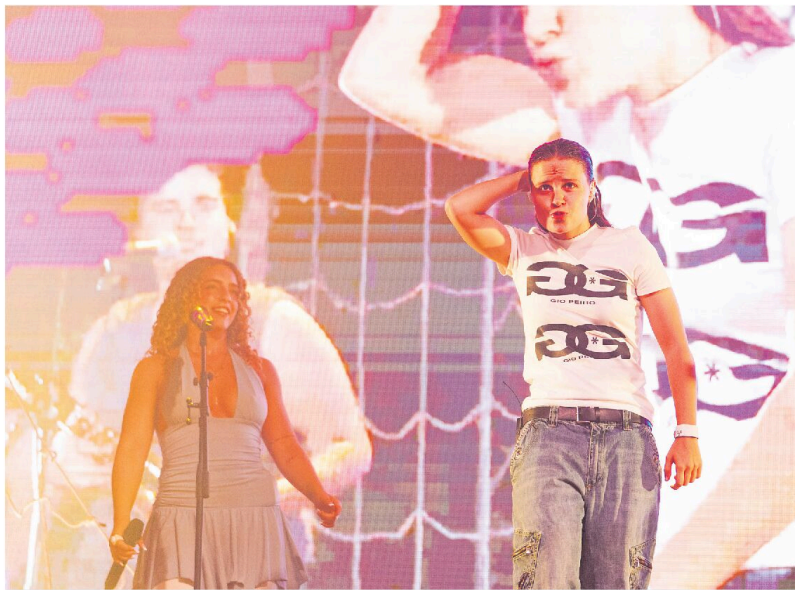
Agenda

ESPECTACLE UN TALLER DE CONFECCIÓ EN DIRECTE

La biblioteca del Sud acull aquest dimarts l'espectacle per a joves i adults *El sastre del temps*, de la companyia Internacional BPM. L'obra ofereix una profunda reflexió sobre l'ús del temps. Es fa amb una immersió total en un taller de confecció sonora en directe. Serà gratuït.

LITERATURA 'MAMA DESOBEDIENT'

Ester Vivas presenta *Mama desobedient* dins del programa Escola de Gènere. Un llibre que ens proposa una maternitat més lliure i feminista, no sotmesa als mandats sobre el cos reproductiu de la dona. El dimecres a les 19h al Casal Pere Quart.

Mushkaa a l'escenari de l'amfiteatre del Parc de Catalunya / DAVID CHAO

La bossa nova de Mushkaa regna a l'Observa

León Guerrero · @diaridesabadell #Mushkaa #FestivalObserva

MÚSICA Irma Farelo va presentar el seu nou àlbum 'Bossa Nova' davant de 2.000 persones al Parc Catalunya

"Llavors la Mushkaa ja va créixer, però l'Irma es va quedar a quell lloc", cantava la maresmenca Irma Farelo, coneguda artísticament com a Mushkaa, durant la presentació del seu nou àlbum *Nova Bossa* a l'amfiteatre del Parc Catalunya divendres. Un pas endavant en la trajectòria de la jove artista, amb un treball que respira maduresa i experiències personals. L'acompanya en directe una banda completa (amb saxo,

teclats, trompetes i altres instruments), una imatge poc habitual en el panorama urbà actual.

Tot i les novetats, nova oblidar els seus grans èxits. Ja d'entrada va sonar *Xarnega*, seguida de *Mimenina*, una peça del nou disc amb tocs cumbieros i que exemplifica les noves sonoritats que Mushkaa ha incorporat al seu univers musical. I parlant de ritmes llatins, amb una pantalla gegant en mode karaoke per seguir

El tancament del concert va reforçar encara més el gir estilístic de la jove de Vilassar, incidint en la Bossa Nova

la lletra, va arribar també *Cumbia*, amb Guillem Gisbert. En aquesta col·laboració, tant l'ex-Manel com Farelo es desmarquen dels seus registres habituals per trobar-se en un terreny nou per a tots dos. El públic ho va gaudir, corejant la part pregravada de Gisbert amb la lletra projectada a la pantalla de l'Observa.

Poc després van arribar *No m'estima* + i *Vaya liada*, dues col·laboracions amb la barcelonina Julieta. Elles són, segurament, les veus més destacades del pop urbà en català. Ironícament, durant *Vaya liada* es va produir una "liada" real: el so es va tallar. Però el públic, entregat, va continuar cantant a ple pulmó mentre es resol·lia el problema.

Encara quedava festa; Flahy Ice Cream i 31 FAM van pujar a l'escenari per interpretar amb Mushkaa el tema conjunt *Bona Vida*, deixant clar que el so urbà de Sabadell és un dels més potents del moment.

Amb *Flow Balotelli*, també inclòs al disc publicat el febrer passat, Mushkaa es va atrevir fins i tot amb alguns regats i celebracions futbolístiques, amb gran goig del públic. No hi van faltar les col·laboracions familiars: d'una banda, va aparèixer la seva germana bes-sona Greta, i també, en format pregravat, es va escoltar *Sexe Sexy*, cançó que supera els deu milions d'escoltes a les plataformes amb la seva germana gran Alba Farelo, l'arxiconeguda Bad Gyal. Amb la família Farelo, tot queda a casa.

El tancament del concert va reforçar encara més el gir estilístic de la jove de Vilassar de Mar, incidint en les noves sonoritats de la bossa nova i amb una producció escènica que conclou encertadament l'espectacle amb crèdits finals, com si es tractés d'una pel·lícula. THE END.

El veritable final de l'Observa, però, serà el cap de setmana del 13 i 14 de juny amb Pedro Capó i la festa Flaixbac, que serà de temàtica arlequinada.

Els Helix Trio: un debut de futur a Joventuts Musicals

Albert Ferrer Flamarich · @diaridesabadell #HelixTrio

Joventuts Musicals va tancar la temporada del cicle Música al Saló amb una altra de les sessions d'alt nivell musical presentant una formació que corrobora les credencials artístiques del cicle i de la missió d'entitats com la presidida per Joana Soler: potenciar, donar a conèixer i oferir les oportunitats per actuar davant del públic a joves formacions que. És a dir, contribuir a la llavor musical del demà.

I en aquest sentit val a dir que l'actuació dels Helix Trio afirmava l'exponencial creixement qualitat dels músics de cambra a Catalunya entre les noves generacions capaces d'oferir un pro-

Helix Trio en una imatge d'arxiu / FESTIVAL DE TORROELLA

grama que permetia calibrar la capacitat de construcció i diàleg a partir de quatre obres diferents en estètica, estil i exigència tècnica. D'una banda, el *Trio núm. 5 Fantasma* de Beethoven apunta-

va a la rauxa i la força en els passatges de conjunt i rítmico-motívic contrastant en tempo i expressivitat els de perfil més melòdics com, per exemple, en tram del *Largo assai* abordats amb un crescendo declamatori. Prèviament a *Silens Fluctus* de Javier Quisland s'hi percebia una disciplina i una comprensió severes d'una pàgina curulla d'efectes sorprenent en la direccionalitat de la música i la mecànica d'execució, en el joc de ressonàncies i de silencis en l'esmalet túbic. Quelcom també compartits ultraconcentrats *Tres Haikus* de Josep Maria Guix posant a prova la versatilitat idiomàtica dels Helix Trio.

Més enllà dels resultats tècnics com la depuració en les textures o de la qualitat del so de cada veu, també en el *Trio núm. 1 Op. 8* de Xostakòvitx hi dominava una expansivitat conceptual en la macroforma i una precisió en el detall

que feien evident aspectes com la gens fàcil coherència i equilibri discursiu dels moments de gran tensió, abstracció i fosc cor respectes del lirisme i major claredat.

En resum, una molt bona sessió musical rematada per un rítmicament esclatant darrer moviment del Trio Dumky de Dvorak que va ser un bis revulsiu i proteic, una emergència quasi orquestral, viscada quasi com una alliberació d'adrenalina per als tres músics. Esperem retrobar-los en properes temporades dins el cicle de concerts al Teatre Principal per constatar el creixement d'un conjunt que sembla cridat a assolir un primeríssim estàndard sonor i interpretatiu. I, si pot ser, aleshores, que, incloguin alguna obra infreqüent del seu repertori com els tríos de Turina, el de Granados, el de Chapí, el de Bretón o el de Casadós que fa anys no hem escoltat en directe.